

žalobu v ten smysl, že žaluje pozůstalost po dne 13. února 1923 zemřelé Anně K-ové zastoupenou podmíněně přihlásivší se dědičkou Annou Sch-ovou, avšak jen pro ten případ, kdyby soud námitku nedostatku pasivní legitimace pokládal za opodstatněnou. P r v ý s o u d přinutil tuto změnu přes námitku odpůrkyně. R e k u r s n í s o u d vyhověl rekursu žalované, protože žalovaná podle nové úpravy žalobního žádání je osobou zcela jinou, než původní žalovaná, a že tedy změna vybočuje z rámce §u 235 c. ř. s. a je proto nepřipustna. N e j v y š š í soud obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Je pravda, že pozůstalost a přihlásivší se dědic osobně žalovaný jsou různé právní podmínky. Ale rekursní soud přehlíží, že změna žalobního důvodu, t. j. právního poměru patrného ze žaloby, může nastati i po osobní stránce tím, že na místo osoby v žalobě uvedené nastupuje osoba jiná, která není jejím právním nástupcem, a že § 235 c. ř. s. přípustnost změny žaloby neobmezuje na případy změny objektivní. Že by důsledkem změněné žaloby bylo se obávat značného stížení nebo průtahu jednání, žalovaná sama netvrdila. Podle toho není závady, by žaloba, znějící původně na žalovanou Annu Sch-ovou osobně, nebyla pozměněna tak, že se vznáší na ni jako přihlásivší se dědičku po zemřelé její matce Anně K-ové, pokud se týče proti pozůstalosti posléz jmenované Anny K-ové zastoupené žalovanou jako dědičkou k ní se přihlásivší.

Čís. 4469.

Snížení výživného poskytovaného dle soudního výroku otcem manželským dětem děje se jen na žádost povinného a lze je povolit pouze za dobu od podání žádosti za snížení.

(Rozh. ze dne 16. prosince 1924, R I 1018/24).

Žádosti manželského otce, podané na soudě dne 28. června 1924, by bylo, počínajíc 1. červnem 1923, přiměřeně sníženo výživné, poskytované jím nezletilým dětem dosavad penízem pro každé dítě 750 Kč měsíčně, vyhověl s o u d p r v é s t o l i c e potud, že stanovil pro každé dítě výživné od 1. června 1923 do 31. prosince 1923 měsíčními 300 Kč, od 1. ledna 1924 až do doby, kdy nezletilé děti budou s to samy se živiti, měsíčními 400 Kč. R e k u r s n í s o u d zamítl žádost o snížení za dobu od 1. června 1923 do 1. července 1924, za dobu od 1. července 1924 stanovil pak výživné pro každé dítě měsíčními 400 Kč.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu otce.

D ů v o d y:

Stěžovatel jest dotčen napadeným usnesením potud, pokud rekursní soud nesnížil výživné jeho nezletilých dětí za dobu před podáním žádosti o snížení, totiž za dobu od 1. června 1923 do 1. července 1924. Stěžovatel míní, že výživné před 1. červencem 1924 nemohl platiti proto,

poněvadž vůbec neměl příjmů a poněvadž jeho jmění bylo vyčerpáno štědrými platy jeho první manželce. Stěžovateli nelze dáti za pravdu. Žádost o snížení výživného podána byla u opatrovnického soudu dne 28. června 1924 a ve skutečnosti byla řízena proti dotyčnému usnesení opatrovnického soudu, jímž byla určena formou soudního schválení výše výživného, jež platiti svým dětem byl stěžovatel uznán povinným, kteréžto usnesení podle spisů nabylo formální i materiální právní moci. (§ 18 nesp. řízení). Přirozeně, poněvadž šlo o výživné dětí placené otcem, při jehož určení jest rozhodujícím otcův dočasný stav majetkový, mohla se materiální právní moc řečeného usnesení vztahovati pouze na poměry, za jakých bylo vydáno, tedy na onen otcův stav majetkový, jenž byl vzat řečenému usnesení za základ; proto sluší uznati, že takové usnesení je změnitelné, změní-li se poměry tak, že ospravedlňují změnu ve výši výživného. Pokud jde o takovou změnu k u p r o s p ě c h u dětí, je soud podle §u 142 druhý odstavec obč. zák. z moci úřední oprávněn, k d y k o l i j i učiniti. Pokud jde o snížení výživného, tedy o změnu v neprospěch dětí, jest k tomu (a contr. § 142 odstavec druhý obč. zák.) zapotřebí žádosti postiženého a zahájení nového řízení, pokud se týče nového rozhodnutí soudního, neboť taková změna z úřední moci nemůže býti nařízena. Změna může tedy teprve nastati novým usnesením soudním, účinnost tohoto nesahá na poměry p ř e d podáním žádosti, neboť změna může nastati teprve okamžikem, kterým byla její ospravedlněnost uplatňována, nemůže se dotýkati poměrů před podáním žádosti, na něž se vztahuje materiální právní moc prvotního usnesení, nějakým uplatňováním změny nijak nezasaženého, tedy do té doby nezměnitelného. Teprve podáním žádosti zasažena byla materiální právní moc předchozího usnesení, teprve od jejího podání rozhodujícími jsou pro požadované snížení výživného změněné majetkové poměry otcovy, a uvážena by býti musila jeho nemohoucnost platební, ku které stěžovatel nyní poukazuje.

Čís. 4470.

Pohledávka manželky na placení výživného jest pohledávkou peněžitou ve smyslu §u 379 ex. ř.

K povolení prozatimního opatření pro peněžitou pohledávku se nevyhledává, by dlužníkovu jednání bylo obmyslné, stačí, vychází-li nebezpečí, ohrožující vydobytí pohledávky, z takových jednání dlužníkových, jež nejsou hospodářsky a právně nutna a účelna a zmenšují jeho jmění nebo je činí věřiteli nepřístupným.

(Rozh. ze dne 16. prosince 1924, R I 1023/24).

Manželka, odděleně žijící, žalovala manžela o placení výživného a domáhala se prozatimního opatření zákazem zcizení a zastavení manželova nabytku. Soud první stolice prozatimní opatření povolil, rekursní soud návrh zamítl. Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.